

Такі ідеали можуть повставати, можуть запалювати серця широких кругів людей, вести тих людей до найбільших зусиль, до найтяжчих жертв, додавати їм сили в найстрашніших муках і терпіннях.

Оксана Забужко у своїй роботі «Філософія української ідеї та європейський контекст: франківський період» визначила, що філософія української ідеї – це теоретична самосвідомість українського національного відродження ХІХ – початку ХХ століть всепроникальна для нашої духовної культури. Але при всій своїй значущості для духовних потреб пробудженого доісторичного життя українського народ, при тому, що рідко який дослідник не прилучився до розвитку цієї філософської течії особистим внеском, – при всьому цьому, філософія української ідеї не дала жодної випареної до кристалічно-понятійної форми філософської системи. Відповідно, взяти на себе цей труд випарювання живого потоку культури, та ще й культури літератури центричної, до жорстких мислених структур теперішньої ідеології – належить сучасному дослідникові.

Список використаних джерел:

1. Драч І. Чи працює українська національна ідея? // Український світ. – 1995. – № 1-3. – С. 3-4.
2. Забужко О. Філософія української ідеї та європейський контекст: франківський період. – К., 2009.
3. Канак Ф. Національна ідея у її втіленнях // Розбудова держави. – 1998. – № 7-8. – С. 40-47.
4. Касьянов Г. Теорії нації та націоналізму. – К.: Либідь, 1999.

Черкашин О.В.

кандидат педагогічних наук, викладач,

Національний університет цивільного захисту України

ДОПОМОГА РЯТУВАЛЬНИКАМ У ВИБОРІ ЕФЕКТИВНИХ ФОРМ І МЕТОДІВ ВИХОВНОЇ РОБОТИ З МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ У ПОЗАКЛАСНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Виховання учнів у сучасній школі здійснюється в контексті громадянської і загальнолюдської культури, охоплює весь навчально-виховний процес, ґрунтується на свободі вибору мети життєдіяльності та поєднує інтереси особистості, суспільства і держави [1, с. 25].

Процес організації виховання учнів навчальних закладів здійснюється шляхом:

- проведення навчально-виховної діяльності;
- роботи з дітьми в позаурочній та позакласній діяльності;
- позашкільної освіти;
- роботи органів учнівського самоврядування;
- взаємодії з батьками, громадськими організаціями, державними установами, органами управління та ін.

Важливим складником формування знань у молодших школярів є ефективний добір форм та методів виховної роботи. На нашу думку, найбільш дієвими будуть ті форми й методи, які зможуть найбільше вплинути на свідомість і поведінку дітей молодшого шкільного віку, будуть цікавими й доступними для їх вікової категорії, сприятимуть творчому пошуку та розвитку мислення, даватимуть можливість не лише отримувати знання, а й застосувати їх на практиці для реалізації завдань, пов'язаних, наприклад, із самозахистом у разі виникнення небезпеки для життя.

Найпоширенішим методом виховної роботи з дітьми у сфері пожежної безпеки є бесіда, яка є найбільш доступною для дітей молодшого шкільного віку. Бесіда

відіграє передусім інформаційну роль під час формування у молодших школярів знань про пожежну безпеку. Застосування цього методу дає можливість ознайомлювати дітей з основними правилами пожежної безпеки, причинами виникнення пожеж, із тим, що таке безпечно чи небезпечно, основними правилами запобігання пожеж, порядком дій у разі виникнення загорань чи пожеж та ін.

Більш ефективним методом бесіда буде у випадку співпраці вчителя та учнів із спеціалістами Державної Служби України з надзвичайних ситуацій під час екскурсії школярів до пожежної частини, виступів представників Державних пожежно-рятувальних частин у школах. Доповненням бесіди може виступати роздача інструкцій та пам'яток з інформацією та кольоровими зображеннями, що є відповідними віковим особливостям молодших школярів. Важливою є подальша інформаційна підтримка – створення особистої та шкільної протипожежної бібліотеки, яка забезпечить молодшим школярам доступ до інформації з основ пожежної безпеки не лише на слуховому, а й на візуальному рівнях.

Це дасть змогу сформувати почуття відповідальності за збереження майна та речей, усвідомити можливість загрози виникнення пожежі, виробити необхідну обережність у поводженні з вогнем, електроприладами, газовими приладами, свічками, сірниками тощо.

Тематичні екскурсії до пожежних частин на етапі початкової школи, на нашу думку, є важливим складником організації навчання дітей окремих напрямів пожежної безпеки. Під час тематичних екскурсій відбувається спілкування, бесіда зі спеціалістами рятувальної справи, ознайомлення із схемами евакуації у разі виникнення пожежі.

Формуванню в учнів знань про пожежну безпеку сприятимуть також лекції, практичні заняття, участь у тематичних вечорах, вікторинах, виготовлення плакатів з протипожежної тематики, випуск стінгазети протипожежного спрямування, участь у конкурсі протипожежних малюнків, відвідування музеїв пожежної охорони, показ плакатів, відео-, кінофільмів з протипожежної тематики, ігрові змагання та вікторини серед дітей. Ці форми та методи активно використовуються вчителями під час тижня знань з основ безпеки життєдіяльності, проте, ми вважаємо, що вони є ефективними лише в комплексі з виробленням практичних навичок, адже поверхове теоретичне знайомство з основами пожежної безпеки не сприяє оволодінню глибокими знаннями, відтак і виробленню в дітей правильного алгоритму дій в разі виникнення пожежонебезпечної ситуації.

Ще одним методом навчання основ пожежної безпеки, що активно використовується вчителями є тренувальна евакуація дітей та вчителів зі школи, певних приміщень чи будинків. Цей метод навчання є ефективним у засвоєнні дітьми знань про порядок дій у разі виникнення пожежі та задимленості приміщень, набутті конкретних навичок, але тільки за певних обставин.

На нашу думку, тренувальний метод роботи має застосовуватися в тому числі й за умов надання дітям повної самостійності під час виконання дій та прийняття рішень, щоб кожна дитина сама змогла прийняти рішення про евакуацію, визначити напрямки порятунку та його шляхи (через коридори, евакуаційні виходи, вестибюлі тощо). Педагог чи запрошений на ці заняття співробітник Служби порятунку при цьому обмежиться функцією контролю. Серед його завдань буде створити умови – змодельовати місце виникнення уявної пожежі та проаналізувати правильність дій молодшого школяра. Але етапові практичного відпрацювання умінь та навичок має передувати етап попереднього опрацювання теоретичного матеріалу.

Ігрові вправи є доволі ефективним методом набуття молодшими школярами необхідних знань, умінь і навичок з основ пожежної безпеки, вони дають змогу ілюструвати приклади виникнення загорань та пожеж із життєвих ситуацій та моделювати поведінку дитини в небезпечних для життя умовах, сприяють

формуванню самостійності вихованця на основі вже наявних у нього певних знань, умінь і навичок.

Таким чином, запропонований комплекс форм і методів виховної роботи з молодшими школярами у позакласній діяльності стануть у нагоді рятувальникам під час проведення пожежно-профілактичної роботи в навчальних закладах.

Список використаних джерел:

1. Наказ Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України від 31.10.2011 № 1243 «Про Основні орієнтири виховання учнів 1-11 класів загальноосвітніх навчальних закладів України» [Електронний ресурс]. – Режим доступу до наказу: http://osvita.ua/legislation/Ser_osv/24565/.

Юрескул В.М.

студент;

Воробйова В.О.

викладач вищої категорії, викладач-методист,

викладач історії,

Державний вищий навчальний заклад

«Білгород-Дністровський морський рибпромисловий технікум»

ХОРОБРІ СЕРЦЯ НАШОГО КРАЮ

Проблема патріотизму в умовах боротьби України за свою суверенність є однією з найважливіших, оскільки саме від патріотизму громадян залежить, чи існуватиме Україна як незалежна цілісна держава.

У сучасних надзвичайно важких умовах необхідності протистояти російській збройній та інформаційній агресії пріоритетними завданнями суспільного і соціально-економічного розвитку України має стати безпека нашої територіальної цілісності та інтеграція до європейського співтовариства.

Російська агресія, розпочата на Сході України в квітні 2014 року і визнана Українською державою як антитерористична операція (АТО), викликала хвилю патріотизму, яка сколихнула всю Україну. Самоорганізація громадянського суспільства, відданість і героїзм пересічних українців, військовослужбовців та добровольців стали вагомими здобутками суспільно-політичного життя України.

Антитерористична операція (АТО) – це комплекс спеціальних заходів, скоординованих та спрямованих на попередження, запобігання та припинення злочинних діянь, здійснюваних з терористичною метою.

Україна впродовж багатьох років бере активну участь в міжнародних антитерористичних операціях, як на суші так і на морі, а сьогодні бореться на внутрішньодержавному рівні.

Збройний конфлікт, що виник на територіях Донецької та Луганської областей України між організованими та керованими Російською Федерацією незаконними збройними формуваннями Донецької і Луганської «народних республік», визнаних терористичними організаціями та з іншого боку – українськими правоохоронцями із залученням Збройних сил України.

Початок конфлікту в регіоні припав на середину квітня 2014 року, коли озброєні групи проросійських активістів захопили адміністративні будівлі та відділки міліції у Слов'янську, Артемівську та Краматорську. Українська сторона заявила про проведення Антитерористичної операції з залученням ЗСУ, протистояння переросло у збройний конфлікт.